

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

w sprawie **M. G.**,
oskarżonego z art. 286§1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 18 lutego 2014 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w M.
z dnia 10 grudnia 2013 r., sygn. akt II K [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Ś.**

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Rejonowego w M. jest zasadny.

Jak wynika z akt sprawy, oskarżony M. G. znajduje się w stanie po reamputacji podudzia lewego (k.302) i porusza się na wózku inwalidzkim (k.301). Jednocześnie jego stan zdrowia nie stanowi obecnie przeszkody do brania udziału w postępowaniu sądowym (k.301). Oskarżony aktualnie przebywa w Domu Pomocy Społecznej w X., który to zakład deklaruje możliwość dowiezienia go do sądu, ale jedynie do najbliższego – w K..

W tej sytuacji, przyjąć należy, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, którym winien być, w tym przypadku, sąd położony najbliżej miejsca pobytu oskarżonego. Tylko taka decyzja pozwoli oskarżonemu na udział w czynnościach sądowych, a w sensie szerszym, w ogóle stworzy szansę na przeprowadzenie z jego udziałem postępowania karnego przy zapewnieniu elementarnych gwarancji procesowych.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, wskazując jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy w Ś., a więc sąd, którego Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w K., położony jest najbliżej miejscowości, w której oskarżony aktualnie przebywa – Domu Pomocy Społecznej w X..